

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 33.

Z KRAKOWA DNIA 23 KWIETNIA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 15 Kwietnia.

Dnia 11 b. m. przytomni w tej stolicy Jenerałowie i Pułkownicy woyska Polskiego w dowod wysokiego uszanowania dla Jego Cesarzowiczowskiej Mości W. Xcia Konstantyna Pawłowicza dali w pałacu Łazienkowskim wielki obiad, który J. Cesarzowiczowska Mość raczył zaszczyścić obecnością swoją, i na który zaproszeni byli JW W. Feldmarszałek Hr. Barclay de Tolly, Hetman Hr. Platow, Jenerał-piechoty Baron Sakin, tudzież JW. Jenerał-Gubernator Łańskoy z członkami Rady Naywyższej, i wielu Jenerałow Rosyjskich. Na tym obiedzie spełniono toasty następującym porządkiem: — JW. Jenerał dywizyi Zajączek, N. Cesarza Rosyjskiego! JW. Jenerał dywizyi Dąbrowski, J. C. Mości W. Xcia Konstantyna! — JW. Jenerał Dywizyi Sierakowski, JW. Feldmarszałka Hr. Barclay de Tolly! — JO. Xże Sułkowski, Jenerał dywizyi, woyska Rosyjskiego! Nakoniec, J. C. Mość W. Xże Konstantyn, woyska Polskiego!

W tym tygodniu rozpoczął się przechod woyska Rosyjskiego przez stolicę

tuteyszą.

Ziechał tu JO. Xże Paweł Wirtemberski, Jenerał-Major woysk Cesarsko-Rosyjskich.

Dyrektor Edukacyi Publiczney uważając każdą ofiarę ułatwiającą rozszerzenie oświecenia w kraiu, iako czyn zasługujący na powszechną wdzięczność, poczytuie sobie za obowiązek oświadczyć JW W. Hrabstwu Rzewuskim z Opola publiczne podziękowanie za nowy dowod szczególniejszej opieki i hojności, iakiey ciągle doświadczają tamteysza szkoła XX. Piiarow. Zwspaniałey ich łaski ważny ten Instytut, przeznaczony zarazem do oświecania młodzieży i udoskonalenia nauczycieli publicznych zgromadzenia XX. Piiarow, udarowany świeżo został tym rzadkim gabine-tem Historyi Naturalney, którego kosztowny zbiór, znany już powszechnie i szacowany od miłośników nauk, zachowa długą pamięć hojności, światła i gustu terazniejszych dziedzicow Opola. Wążąc pożytki wynikające dla oświecenia publicznego z tej ofiary, Władza Edukacyyna,

rownie iak każdy rodak gorliwy o wzrost nauk w kraiu, zapewnia im nieograniczoną tę wdzięczność, która iest naydroższą nagrodą dla cnot obywatelskich.

(Pod.) Stanisław Potocki.

Surowiecki, S. J. D. E. P.

Z Wiednia d. 15 Kwietnia.

Franciszek Pierwszy, z Bożey łaski Cesarz Austryacki, Król Węgierski, Czeski, Lombardy i Wenecyi, Galicyi i Lodomeryi, &c. &c. Arcy Xże Austryacki.

— Na mocy zawartych 'z zprzymierzonymi Mocarstwami traktatów, i przyjaciel- skich umow, Lombardzkie i Weneckie prowincye w calej rozciągłości swoiey aż do jeziora Maggiore, i rzek Ticcino i Po, wraz z częścią Mantuańskiego kraiu na prawym brzegu Po leżacego, iako też powiatem Welteliny i hrabstwami Cleyen i Bormio, przyłączone są na wieczne czasy do Cesarstwa Austryackiego. — Ożywieni naymocnieyszem życzeniem dania tem prowincyom i powiatom niewątpliwego dowodu naszej Cesarskiej przychylności i znakomitey wartości, iaką kładziemy na przyłączenie ich znowu do państwa naszego, iako też spoienia ścisley zachodzących teraz z niemi związkow, postanowiliśmy wynieść ie na królestwo Lombardzko - Weneckie, i tym końcem wydaliśmy niniejszy patent, aby to Cesarskie nasze postanowienie do każdego doszło wiadomości i uroczyscie ogłoszone zostało. Oświadczamy oraz:

§ 1. Ze herb nowego królestwa i umieszczenie go w herbie Austryackiego Cesarstwa, iako też dołączenie iego tytułu do naszych Cesarskich tytułów wkrótce osobnem obwieszczeniem oznaczone zostanie.

— 2. Ze to królestwo oddzielne mieć

ma urzędy koronne, do których zachowujemy sobie powołać nayzdadnieysze wedle zasług osoby.

— 3. Ze odwieczna żelazna korona pozostanie koroną tego królestwa, którą Następcy nasi przy wstępie na tron koronować się będą.

— 4. Ze potwierdzony iuż order żelazney korony przyeśliśmy do liczby innych naszego Domu orderow i nowy iego statut iuż zatwierdziliśmy.

— 5. Ze nakoniec w nowem tem królestwie chcemy bydz przez Wicekróla zastapionemi.

— 6. Królestwo co do administracyi będzie na dwie gubernie podzielone, które rzeką Mincio będzie przedzielać. Kraie na prawym brzegu Mincio mieć będą nazwisko gubernii Medyolańskiej, a na lewym Weneckiey.

— 7. Każda gubernia będzie na prowincye, prowincya na powiaty, a powiat na gminy podzielony. Nazwiska i granice prowincyy i powiatow z należącemi do nich gminami będą późniey okólnikiem ogłoszone.

— 8. W każdej gubernii powierzony rząd będzie z zależnością od Nadwornych naszych Władz, gubernatorowi i gubernialnemu kollegium, które mieć będą siedliska w Medyolanie i Wenecyi.

— 9. W każdej prowincyi powierzona będzie administracya z zależnością od gubernium Królewskiej delegacyi.

— 10. W każdym powiecie będzie pod zależnością Królewskiej delegacyi Kancelarya del Censo, którey obowiązkiem będzie zarządzać znaydującemi się w powiecie zgiey i gciey klasy gminami, wybierać podatki, i mieć dozór nad wykona-

niem ustaw.

— 11. Podział gmin na trzy klasy i dotychczasowa ich municypalna administracya będą tymczasowo aż do dalszego urządzenia utrzymane. W kraiu Weneckim przywracają się gminne powiaty tak jak były w roku 1813, jeżeli w przeciągu tego czasu zaszła w nich jakowa odmiana. Gminy pierwszej klasy i miasta, które wynieśliśmy na miasta królewskie, iako też te, w których delegacye Królewskie mają swoje siedliska, podlegają tylko Królewskim delegacyom i wyięte są z pod władz kancelaryj del Censo.

— 12. Dla powzięcia dokładney wiadomości o życzeniach i potrzebach mieszkańców naszego Lombardzko-Weneckiego królestwa co do praw, i dla zasiągnięcia światła i rady ich reprezentantow dla dobra kraiu względem publiczney administracyi, postanowiliśmy kraiowem naszym władzom przydać nieustające kollegia, złożone z różnych klass narodu. I w tym celu

— 13. Ustanowione będą centralne kongregacye dla kaźdey gubernii w miastach Medyolanie i Wenecyi, a dla kaźdey prowincyi w siedlisku delegacyi Królewskiej kongregacya prowincjonalna, co osobny patent dokładniey wyjaśni.

— 14. W kaźdey gminie utrzymane są aż do dalszego czasu dotychczasowe rady gminne, a w Weneckim kraiu, jeżeli w przeciągu tego czasu były zniesione, mają być przywrócone.

— 15. Osobnem rozporządzeniem oznaczony zostanie czas, w którym ustać mają Wielkorządstwo w Medyolanie, tymczasowy rząd w Wenecyi, prefektury, podprefektury i rady departamentowe. —

Dań w Cesarskiej naszej stolicy Wiedniu d. 7 Kwietnia 1815, a 14 roku naszego panowania.

Franciszek.

*Lud. Hr. Ugarte, W. Kancl.
Prokop Hr. Lazański, Kancl.
Z wyraźnego J. C. K. Mci
rozkazu*

Franciszek Hr. Guicciardi.

J. Cesarzowiczowska Mość Arcy Xże Karol pojechał d. 12 b. m. do Moguncyi.

Doniesienie Woyskowe

Od naczelnie dowodzącego we Włoszech Jenerała jazdy, Barona Frimont, d. 9 Kwietnia wysłany, a tu d. 14 w wieczor przybyły goniec, przywiozł wiadomość, że Król Joachim główną swoją kwaterę w Modenie założył, i po kilkokrotnych na przod i wstecznych poruszeniach, w celu zapewne oszukania nas, główną swoją siłę przeciw Ferrarze obrócił i to miasto otoczył; lecz dowodzący tam Jenerał Baron Lauer dzielnie ten zamach odwrócił. D. 8 rozkazał Król w oczach swoich kilkakrotnie natarczywie uderzyć na mostowiy nasz szaniec przy Occhiobello; lecz zawsze woyska nieprzyjacielskie ze stratą odparte, a wieczorem do ustępu zmuszone zostały. — Strata nasza w pięknych potyczkach d. 4 nad Panaro i d. 8 przy szturmie powyższego mostowego szaniec, jest bardzo mała. Jenerał Stefanini był lekko raniony, ale nieprzesłał dla tego dowodzić swoją brygadą.

Angielski Jenerał Lord Bentink wdział się d. 8 b. m. z naczelnie dowodzącym Jenerałem Baronem Frimont w Mantui.

Główna kwatera Austryacka przebiezioną została d. 10 b. m. do Castellaccio

przy Mantui.

— D. 2. —

(Z *Gazety Hamburskiej.*)

Stosownie do umowy pomiędzy zprzymierzonymi Monarchami, wyszły do wszystkich dowodzących jenerałow rozkazy, aby od Bonapartego ani posłańcow, ani listow nieprzyymowali i wszystko nazad zwracali.

Ponowione uroczyscie zostało wielkie przymierze w celu oswobodzenia Europy pomiędzy czterema głównymi Mocarstwami Austryą, Rosyą, Anglią i Prussami, z wyraźnym dodatkiem, iż woyna poty prowadzona będzie, poki Francya nie będzie przyprowadzona do niemożności służenia Bonapartemu za narzędzie do przerywania spokoyności Europy. Dworom Szwedzkiemu, Portugalskiemu i Hiszpańskiemu zostawiono wolność przystąpienia do wielkiego tego przymierza.

Postanowienie to udzielone także zostało Niemieckim Mocarstwom w odpowiedzi na notę połączonych Xiążąt Niemieckich i miast wolnych pod d. 22 Marca Xciu Metternichowi i Xciu Hardenbergowi podaną, i nie ma wątpliwości, iż zasady konstytucyi Niemieckiej w krotce ogłoszone i w powszechny pokoy, który jest na ukonczeniu, wciągnione zostaną. Przed 15 b. m. nie ukończy się jednak kongress, ani Monarchowie do swoich obozow wyiada.

Nim ieszcze Xże Wellington, w którego bohaterstwie i biegłości słusznie wielkie nadzieje pokładają, ztąd wyiechał, nadeszło z Anglii nieograniczone i wielkie pełnomocnictwo do ułożenia z Austryą i innymi Mocarstwami dzielnych środków do utrzymania i oswobodzenia Europy.

Król Jmć Duński ofiarował, iak mówią, wysokiem zprzymierzonym Mocarstwom 30,000 posiłkowego woyska, z tym iednak dodatkiem, iż Dania nie ma pieniędzy do utrzymania tego korpusu w polu.

— D. 3. —

(Z *Teyża Gazety.*)

Austrya wystawia trzy woyska każde po 150,000 ludzi; iedno nad Renem, drugie we Włoszech, a trzecie takieyże liczby odwodowe, dla utrzymywania zawsze w zupełności woyska Reńskiego i Włoskiego. Potwierdza się, że J. Cesarzowiczowska Mość Arcy Xże Karol obeymie wielkorządstwo w Moguncyi.

Pomiędzy 4 miastami, które przeznaczone są na twierdze Zprzymierzonych; wymieniaia oprócz Moguncyi i Luxemburga, Philippsburg i Ehrenbreitstein.

Młody Montesquiou, który znajdował się na czele spisku do uwiezienia młodego Napoleona, uciekł, ale złapany w Wels został i nieuydzie zasłużoney kary.

Hieronim Bonaparte, przebrany iako kupiec, czyli iak drudzy mówią, iako służący, uciekł z Tryestu dla dostania się do Francyi.

Arcy Xżna Marya Ludwika, którą Bonaparte wedle swojego wyroku na 15 Maia chciał mieć w Paryżu, przepędzi teraznieysze lato uwod Czeskich w Töplitz i Karlsbadzie. Związek iey z Bonapartem uważany jest iako na zawsze zerwany.

N. Król Pruski towarzyszyć będzie N. Cesarzowi Alexandrowi do Pragi, który tam obeyrzy swoje woyska. Oba Monarchowie powroca ieszcze do Wiednia, potem udadzą się do Frankfortu nad Me-

nem.

Z Włoch d. 6 Kwietnia.

Zwołani do Medyolanu nie będący w służbie Włoscy jenerałowie i officerowie zebrali się d. 1 b. m. w wieczor w sali byłego senatu. Przybył do nich Naczelnny Wodz C. K. woyska we Włoszech, Jenerał jazdy Baron Frimont, miał do nich przemowę i oświadczył, że N. Cesarz wyznaczył im naylaskawiey stosowny do ich stopni żołd i przyjął w aktualną służbę. Obecni tam byli Jenerałowie Bonfanti, Peyri, Severoli, Balabio, Galimberti, i znaczna liczba officerow sztabu i niższych. Wszyscy wykonali J. C. K. Mci przysięgę wierności. — D. 2 z rana Jenerał Frimont odiechał do woyska.

Podług doniesień z Genui d. 3 b. m. Lord Bentink poiechał d. 31 Marca do Turynu. Królowa Wallii i Królowa Etruryi pozostały w Genui.

Oyciec S. wyiechawszy z Florencyi udał się do Liworna, gdzie d. 29 Marca stanął i z wielkimi honorami był przyjęty. D. 31 poiechał J. Świątobliwość do Sarzana, d. 1 Kwietnia do Lerici, gdzie wsiadł na okręt, i d. 2 do Rapallo przybył; tu wysiadł na ląd, a d. 3 popołudniu przy radosnych okrzykach przybył do Genui. Tu przygotowany był dla J. Świątobliwości pałac Durazzo, do którego wysiadł. Z Oycem S. przybyło do Genui wielu kardynałów i upoważnionych przy nim Ministrow zagranicznych.

Angielski liniowy okręt Abukir popłynął z Genui do Liworna.

Z Berlina d. 15 Kwietnia.

D. 10 b. m. rano wyiechał ztąd do woyska Feldmarszałek Króla Blücher Wahlstadt. D. 9 w wieczor tuteysi woyskowi

dali dla niego muzykę z okrzykami: niech żyje!

Gazety tuteysze ogłosiły następującą odezwę N. Króla:

Gdy w chwili niebezpieczeństwa wezwałem moy lud do oręża, dla walczenia za wolność i byt oycyzny, wszytka młodzież biegła na wyścigi pod chorągwie, postanowiła znosić nadzwyczajne trudy i nawet śmiercią gardziła; massa nieustraszonego ludu stanęła w szeregach walecznych moich żołnierzy, a moi wodzowie prowadzili zemną woysko Bohatyrow do boiu, którzy okazali się godnemi imienia i sławy przodkow swoich. A tak z naszymi Zprzymierzyńcami, uwieńczeni zwycięstwem, zdobyliśmy nieprzyacielską stolicę; chorągwie nasze powiewały w Paryżu; Napoleon rzekł się panowania; Niemieckiey oycyznie przywrocona została wolność, tronowi bezpieczeństwo, a światu nadzieia trwałego pokoju. Ta nadzieia zniknęła teraz; musimy nanowo walczyć. Człowiek, który przez 10 lat niezliczone klęski na ludy ściągał, powrocił przez zdradziecki spisek do Francyi. Zatrwożony lud nie mógł się uzbroionym jego stronnikom oprzeć; zrzeczenie się tronu, które sam, mając ieszcze znaczne woysko, iako dobrowolne, czyniąc z siebie ofiarę dla szczęścia i spokoyności Francyi, ogłosił uważa iak każdą umowę zanie; stanął na czele krzywoprzysięgłych żołnierzy, chcących woynę uwiecznić. Europa iest nanowo zagrożona; nie może ona cierpieć na tronie Francuzkim człowieka, który opanowanie świata, iako cel zawsze ponawiających woien zapowiadał, który zniszczył moralność przez ciągle wiarołomstwa i z tego powodu dać nie może żadney re-

koymii spokojnych uczuciow. Nanowo więc do boiu! Sama Francya potrzebuie naszey pomocy i cała Europa iest z nami aprzymierzona. Półączeni z dawnemi waszemi towarzyszami zwycięztwa, pomnożeni nowemi bracią oręża, poydziecie waleczni Prussacy! zemną, z Xiążętami moiego Domu, z wodzami, którzy was do zwycięztwa prowadzili, na konieczną i słuszną wojnę. Słuszną sprawą, którey broniemy, zaręcza nam zwycięztwo. Nakazałem powszechne uzbroienie przez uskutecznienie moiego rozporządzenia pod d. 3 Września 1814 w wszystkich moich krajach. Woysko ma byđz uzupełnione, oddziały strzelcow mają się tworzyć i pospolite ruszenie ma byđz zwołane. Młodzieży polerowniejszych stanow, która 20 lat ukończyła, zostaw uie się do woli wniyść do pospolitego ruszenia pierwszego wezwania, lub do korpusow strzelcow regularnego woyska. Každy młodzieniec po skończonym 17tym roku, ieżeli ma potrzebne siły, może wedle wyboru zaciągać się do woyska. Każę z tego powodu wydać osobne rozporządzenie. Względem tworzenia pojedynczych korpusow i pospolitego ruszenia wyydzie od władz kaźdey prowincyi obwieszczenie. Tak więc uzbroieni z całą Europą poydziemy ieszcze raz w zawody z Napoleonem Bonaparte i iego stronnikami. Powstajcie więc! z Bogiem za spokoiność świata, za porządek i obyczajność, za Króla i oyczyznę. —
W Wiedniu d. 7 Kwietnia 1815.

Fryderyk Wilhelm.

Z Gandawy d. 31 Marca.

Wczoray popołudniu przyiechał tu N. Król Ludwik XVIII z Ostendy pod zasłoną licznęy honorowey straży; od pre-

zydenta miasta powitany był mową, a od licznie zebranego ludu okrzykami: niech żyie Król! J. K. Mość wysiadł do domu Hr. Stenhuyse, gdzie iadł obiad z Monsieur, Xciem Berry, Xiążętami Raguzy (Marmontem) i Belluny (Wiktorem) i wielu innemi officerami. Obiad był publiczny; damy i inne osoby przechodziły się po sali. Po obiedzie pokazał się J. K. Mość kilka razy w oknie i dziękował publiczności za miłe przyięcie.

Z Bruxelli d. 2 Kwietnia.

Od uroczystego wiazdu bawi tu N. Król nasz ciągle. Dziś odspiewane zostało z powodu szczęśliwego iego przybycia *Te Deum*.

Od wczoraysza wszystkie woyska Belgii postawione są na stopie woienney. Officerowie dostaią 3 miesięczny żołd na oporządzenie się.

W przyszłym tygodniu wyiedzie J. K. Mość z Królewiczem Następcą tronu i Królewiczem Fryderykiem do Gandawy, Brügge i Ostendy, dla obevżrzenia ca'ey Francuzkiey granicy od morza aż do Namuru, a potem uda się do Leodyum.

Jenerał Maison przeiechał d. 28 Marca przez Lowanium. Poiechał do Akwisgranu, albo raczey przez Akwisgran do Wiednia.

Marszałek Ney rozbraia wszędzie gwardye narodowe.

Odwaga tylko Kapitana Corondal od 7go Belgickiego batalionu, który osadzić kazał most na rzece Lys przy Armentieres i wstrzymał kirysserow Francuzkich, uratowała Xcia Berry.

Z Marszałkow Francuzkich znaydują się teraz Wiktor, Marmont i Augereau w Belgii. Ostatni nie osiadł zatem w swych

dobrach we Francyi, iak Paryzkie pisma donosiły.

W nocy z 25 Marca przybył Marszałek Ney do Lill. Nazajutrz odprawił z wojskami za twierdzą popis. Pułkownik kirysserow, który zachował swojego orła, powitany był okrzykiem: niech żyje Napoleon! Mieszkańcy bynajmniey się do tych okrzyków nie mieszały. Marszałek dał potem obiad na 50 osób w gościnni Burbonow i przymusił gospodarza do odmienienia swojego znaku.

Gazety nasze donoszą, że nasz Monarcha dozwolił prywatney korespondencyi pocztą między naszym królestwem i Francją, którą Jenerał Dornberg w Mens przerwał.

Wielkorządztwo niższego Renu otworzyło pożyczkę 6 mill. frankow, dla zastąpienia kosztow na poruszenie wojska. Wzywano także piekarzow, rzeźników, sieńdłarzy, i t. d. do służby wojskowej.

Xże Richelieu, dawniey Jenerał w służbie Rossyyskiej i gubernator Odessy i Tauryi, przyjechał tu z Paryża.

— D. 5. —

Xże Wellington przyjechał tu dziś rano. Oprócz wojskowych trzymaiał także u niego straż honorową zbrojni obywatel tuteyszego miasta. Odwiedził zaraz Królestwo nasze, poczem odwiedził go Król nawzajem.

Wielka główna kwatera zprzymierzonego wojska w Belgii przenieść się ma w krotce do wsi Leuze, między Mons i Ath. Jenerał Alten, dowódca wojsk Hanowerskich, przeniósł już główną swoją kwaterę z Ath do Leuze. Przybywające do Ostendy liczne pułki Angielskie udaia się na granice Flandryi i rozciągają się od Furnes

aż do Kortyka. Co chwila przybywają nowe przewozowe statki do Ostendy. W ostatnich dwóch dniach przybyła 60 ciężkich dział i niezmierna moc ammunicyi, co wszystko posłano zaraz do Dornika. Do 15 Kwietnia przybydź ma jeszcze z Anglii 12 pułkow piechoty, 10 jazdy i znaczny korpus artyleryi konney i pieszey.

Gdy takie zachodzą poruszenia na prawem skrzydle i w środku naszego stanowiska, przybywają spiesznym krokiem wojska Pruskie dla stanowienia lewego skrzydła naszego. Główny przechód idzie o dwie mile powyżey Namuru. Liczba wojska tak jest wielką, iż po 70 ludzi w iednym domu stać musi. Ważna twierdza Luxemburg jest w stanie oblężenia ogłoszona; wydane są także rozkazy do umocnienia Arlonu. Od Charleroi aż do Furnes pracują z nadzwyczajnym pospiechem nad szanćami, które zastaniać mają pograniczne nasze twierdze. Przybyła tu deputacya od Xcia Brunświckiego z doniesieniem Xciu Wellingtonowi, iż nadciąga 10,000 wojsk Brunświckich różney broni, i z prozbą, aby ie pod swoje dowództwo przyiał.

D. 3 b. m. oglądali Królestwo nasi zamek Laeken.

Król Ludwik bawi ciągle w Gandawie; w krotce odwiedzi go tam nasz Król, i sądzą że razem tu z nim ziedzie.

Podług doniesień od granicy ekwipaże Bonapartego nadeszły do Walencieny.

Xże Blücher Wahlstadt spodziewany jest w krotce w Luxemburgu, gdzie ma bydź główna kwatera Pruska.

Z Londynu d. 5 Kwietnia.

W niedzielę d. 2 b. m. stawiał Lord

Castlereagh przed Xciem Rejentem przybyłego z listami cudzoziemca, poczem naradzał się Xcie Rejent z Ministrami. Tegoż dnia zgłosiło się do posła Francuzkiego Hr. de la Chatre 3 officerow i oddali mu listy, które poseł zaraz udzielił Lordowi Castlereagh. Goniec, którego Bonaparte do tegoż posła z listem wyprawił, iak gdyby poseł Ludwika XVIII. był jego ajentem, został zaraz w Dower przytrzymany. Poseł oświadczył, iż przyjmuie tylko listy od prawego swojego Monarchy, i zaraz gońca do Francyi zwrocono. Paszport jego podpisany był przez Caulincourta. Oprócz listu do posła, miał także wierzytelne listy dla konsulow Francuzkich w Szkocyi i Irlandyi.

Wczoray miał Xcie Orleanu audyencyą u Xcia Rejenta. Jutro zanesione zostanie poselstwo Xcia Rejenta do parlamentu względem terażnieyszego położenia rzeczy. Wczoray po odbytey gabinetowej radzie wyiechali na stały ląd HH. Harrowby i Wellesley Pole, do działania z pełnomocnikami innych dworow stosownie do okoliczności.

15,000 baryłek prochu poszło dla naszego woyska do Belgii. Próżno wracające okręty zabierają nasze woyska z Kanady i dostawiają je do Belgii. Jenerał Cotton odplywa tamże i dowodzić będzie pod Xciem Wellingtonem.

Przybył tu Pułkownik Neil Campbell, który znajdował się przy Bonapartem na Elbie, i gotuje swoją obronę.

Xcie Wellington mieć będzie z Królewskiej gwardyi konney straż honorową.

Ludwik XVIII na radę naszego Ministerium pozostał się na stałym lądzie.

Rząd Amerykański wydał wojnę Al-

gierowi.

Onegday rzekł P. Whitbread w niższej izbie: Nie mogę pominąć tey sposobności, ażebym nie zapytał się czyli wydane w Wiedniu oświadczenie jest prawdziwe i czyli nie umieszczono na niem wysokich imion bez upoważnienia. Zaczny Lord (Castlereagh) przyjął sam na siebie zupełną moc wykonawczą, i niepodobna, ażeby ją zlał na Xcia Wellingtona, Lordow Cathcart, Clancarty i Stewart, i upoważnił ich do zachęcania do mordu i do wydania iakiemukolwiek bądź krajowi lub Mocarzowi Eurpy wojny. — Kanclerz skarbowy: Odezwa ta nie zachęca bynajmniey do mordu. — P. Whitbread: Wczoray czytałem pismo, które zawiera usprawiedliwienie zamordowania Cesarza Francuzow, i nawet osobę do tego przeznaczają. — Kanclerz: Izba może być przekonana, iż Ministrowie J. K. Mci nie odstąpili bynajmniey zasad P. Perceval przeciw wszelkiemu mordowi. Co do ogłoszonego w Wiedniu oświadczenia, to zawiera w sobie to wszystko, co jest chwalebne, rzetelne i słusne.

Z Düsseldorfu d. 8 Kwietnia.

Bieg poczty z Francją jest znowu przywrocony; ale dniem późniey będą listy z tamtąd przychodzić, ponieważ dla ostrożności będą na granicach otwierane.

Z Zelandyi d. 5 Kwietnia.

Rozpuszczona wieść o przybyciu Angielskiej floty na Sund, jest równie zmyślona iak doniesienie, iż w Szwecyi czyniono już wielkie uzbraiania na lądzie i w wodzie. Seym w Sztokolmie naradza się spokojnie względem ulepszeń krajowych. O uzbraianiach zaś nie ma dotąd w naynowszych Szwedzkich gazetach wzmianki.

G
go
do
wy
rza
szp
nie
w
par
Gu
car
mie
scy
Szw
wki
pos
wz
stę
Szw
cars
uzn
Um
znie
na
ton
ca

DODATEK
DO N^{ro} 33.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 23 KWIETNIA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

Naczelnik Departamentu Krakowskiego z powodu bezprzestannie zachodzących do niego prośb o opatrzenie Biletami do wyjazdów zawiadomia: że według rozporządzenia wyższej władzy wydawanie Paszportów odieżdżającym, wcale do niego nienależy, a wydać takowe do wyjazdu w Xięstwo Warszawskie JW. Prefekt Departamentu, za granicę zaś JW. Jenerał Gubernator Łanskoy.

Z Bazylei d. 3 Kwietnia.

Urządzenie odwodu idzie w Szwajcaryi spiesznym krokiem. Dziś muszą się mieszkający tu obywatele mieyscy i wieyscy od 30 do 45 lat do zapisu stawić. Szwajcarya mieć tym sposobem będzie wkrótce 100,000 ludzi pod bronią.

D. 28 Marca oddane seymowi zostało postanowienie kongressu Wiedeńskiego względem Szwajcaryi, którego treść następująca: Akt ligi jest zatwierdzony, i Szwajcarya jest od wszystkich ośmiu Mocarstw, które pokoy Paryzki podpisały, uznana za wolną, niepodległą i neutralną. Umowa d. 16 Sierpnia 1814 jest zupełnie zniesiona. Całość 19 kantonow, iak były na końcu Grudnia 1813 jest uznana. Kantony St. Gallen, Argowii i Wodski zapłacą demokratycznym kantonom, wyjąwszy A-

penzelski (który nic nie żądał) 500,000 fr. Kanton Tessiny dzielić się będzie z kantonem Uri rocznym dochodem z celnych opłat. Genewa, Walizea i Neufschâtel przyłączone są iako kantony do ligi Szwajcarskiej. Biskupstwo Bazylejskie i Biel przyłączone są do kantonu Berneńskiego. Kray Genewski ma być na granicy Sabaudzkiej przyzwoicie zaokrąglony. Kanton Wodski zapłaci kantonowi Berneńskiemu za prawa 300,000 fr. których poszukiwać ma prawo na właścicielach dobr ziemskich. Narodowy dług Szwajcarski jest zaręczony. Za wszystkie polityczne przestępstwa jest powszechne przebaczenie. Rzecz względem Walteliny jest zawieszona.

Podług doniesień cała Szwajcarya kontenta jest z terażniejszej konstytucyi.

Seym powierzył przybytemu napowrot z Francyi Jenerałowi Bachmann naczelnę dowodztwo nad Szwajcarskiemi wojskami, i d. 30 Marca wykonał przed seymem przysięgę wierności. D. 1 b. m. przybył tenże z Zurich do Suhr, a ztamtąd pojechał do Berna.

Angielski Minister P. Canning powro-

cił d. 29 Marca z Wiednia do Zurich.

Z Paryża d. 4 Kwietnia.

(Z Gazety Wiedeńskiej Dworskiej.)

Monitor d. 1, 2 i 3 wypełniony jest doniesieniami o Napoleonie, nowemi wyrokami, mianowaniami, adressami, urzędowemi i nieurzędowemi z departamentow doniesieniami, których treść następująca:

D. 31 Marca wyjechał Bonaparte w południe i odwiedził w St. Denis szkołę corek członków legii honorowej. Lubo nie zapowiedział swojej tam bytności, zastał jednak tę szkołę w najzupełniejszym stanie, i z tego powodu przełożonej tej szkoły, Pani Dubouret oświadczył swoje ukontentowanie. Monitor dodaje, iż to odwiedzenie napelniło całą szkołę największą radością, która ciągle zachowuje wdzięczność Bonapartemu. Ośm celujących w naukach dziewcząt otrzymały pensye, &c.

D. 1 Kwietnia przejeżdżał się Bonaparte po lasku Bulońskim.

D. 2 przyjął w tronowej sali wszystkie członki Instytutu narodowego, które stawione przed nim były przez ich Prezesa P. Etienne, który miał pochlebną do niego przemowę. Potem wprowadzone były na audyencyą deputacye od miast.

Wydane wyroki tyczą się powiększyc części usunięcia Królewskich rozporządzeń i przywrocenia rzeczy iak dawniej były. Jednym z nich edukacyą publiczną i szkoła główna są iak dawniej były przywroczone, tylko zamiast Hr. Fontanes, jest Hr. Lacepede wielkim mistrzem szkoły głównej. Mianowani przez Króla radcy są usunięci, a dawni wroceni. Hr. Chaptał mianowany jest jeneralnym dyrektorem handlu i rękodzieł, a Hr. Bigo de Preamenu jeneralnym dyrektorem spraw ko-

ścielnych. Stępel królewski jest zniesiony, a Cesarski przywrocony. Wiele innych wyrokow tyczą się nowych mianowań, oznaczenia liczby adjutantow przy Marszałkach i dowodzących jenerałach, iako też wyznaczenia kommissyi z jenerałow i officerow, iak Galece mianowani przez Króla na stopnie wojskowe przez swoje zasługi zasługują na potwierdzenie. Wyrok pod d. 28 Marca nakazuje kupcom, korsarzom, fabrykantom broni, &c. podać iey liczbę pod karą konfiskaty.

Jenerał Dejean, wielki podskarbi legii honorowej, pracował d. 1 Kwietnia z Bonapartem, poczem odebrał rozkaz wypłacić członkom zaległości z roku 1813 i 1814.

Urzędowe doniesienia składają się prawie z samych adressow od woysk z Alencon, Arras, Cherburga, Lorient, Clermont-Ferrand, Schelestadtu, Dunkierki, Mouy, Roszeli, Metz, Grenoblu, Kolmaru, Limoges, Hiuningi, Brestu, Roszfortu, Nantu, Moulins, Mezieres, &c. Ostatnie pochodzą rzekomo od Belgiczykow i Leodyanow, w których zapewniają, iż chcą żyć i umierać dla Napoleona i cały lud Belgii jest tego samego mniemania.

Telegraficzne doniesienie pod d. 1 Kwiet: w południe od prefekta Lyonu opiewa:

” Wszystko jest tu spokojne. Onegday z przodu Montelimart przyszło między 600 gwardyi z departamentu Dromy i znaczną kupą południowych rókoszanzow do potyczki. Ostatni zostali natychmiast rozpędzonemi. Liniiowe woyska, które z buntownikami wysłano, przeszły pod nasze orły. Buntownicy uciekają, a mieszkańcy departamentu Dromy wszędzie się uzbraiają i ich gonią. Xże Angouleme znajdował się d. 29 Marca w Montelimart,

lecz ratował się ucieczką. „

Drugie telegraficzne doniesienie pod tymże dniem o godzinie 7 po południu od Jenerała dywizyi zawiera:

„Wszystkie liniowe woyska z osady Marssylijskiej, które z ochotnikami poszły przeciw Gap, złączyły się z narodowymi gwardyami, które przeciw nim wyszły. Żołnierze i gwardye narodowe uściskali się przy okrzykach: niech żyje Cesarz! Miasta La Mure i Gorps dały pułkom 58 i 83 trzech kolorowe kokardy. „

Wszystkie inne doniesienia są tegoż gatunku. Wszędzie wiadomość o przybyciu Bonapartego do Paryża była hasłem dla jego stronników do krzyczenia: niech żyje Cesarz! Wierni studzy Królewscy są zagłuszeni i znieważonemi. Xze de la Tremouille uwięziony jest w Chateaux, Charette, który w Lege (w niższej Loarze) chciał dla Króla werbować, o mało od ludu ukamienowany nie był, Stevenot, który iak wiadomo chciał dla Króla zaciągać w Paryżu legiia, w St. Serwan, a inni stronnicy Królewscy w Vitre przez lud aresztowanemi zostali. W Moulins przymusił lud Prefekta, który był Królowi wierny, do zawdżiania wielkiej trzech kolorowej kokardy i przeczytania odezwy Bonapartego. Podobnegoż gwałtu doznał Prefekt w Besanson.

W Angouleme zapowiedziane były woyska Królewskie, przeciw którem czyniono przygotowania. Z Bordeaux donoszą, iż osada i mieszkańcy podzielili się na partye; lecz stronnicy Królewscy, na których czele znajduie się prezydent miasta i deputowany Laine, mają przewagę.

Wszelki zwiazek z innemi miastami był przecięty. Xżna Angouleme znaydowała się tam ieszcze d. 27 Marca. Zaburzenie było żywe i oczekiwano tam wysłanego od Bonapartego Jenerała Clauzel.

(Udzielając te wiadomości powtarzamy, iż są wyięte z Monitora Paryzkiego, który nie może bydz iako źródło prawdy uważany bo tę staraia się w nim ukrywać, taic niepomyślne wiadomości i utrzymywać w błędzie umysły. Wielorakie doniesienia z Szwaycaryi i Włoch potwierdzaią przeciwnie, że potęga Królewska na południu co raz bardziey się wzмага, i że woyska Królewskie pod Montelimart ważne odniosły korzyści.)

Monitor dzisiejszy oprócz adressow, deputacyi, &c. nie zawiera żadnych ważnych doniesień, a o południowych okolicach bynajmniey nie wspomina.

Z tem wszystkiem (wyraża Wiedeńska gazeta Dworska) gazeta Strazburska pod d. 6 Kwietnia ogłosiła dwa następujące telegraficzne z Paryża doniesienia: I. „Z Paryża d. 5 Kwietnia. Bordeaux wywiesiło trzech kolorową chorągiew. Jenerał Clauzel wszedł tam d. 2 b.m. bez wystrzału. Xżna Angouleme wsiadła w Pouillac na okręt. „ II. „Z Paryża d. 5 Kwietnia. Po wniyściu Jenerała Clauzel do Bordeaux, nadeszły tu doniesienia z 10tej i 11tej dywizyi woyskowej. Narodowa chorągiew powiewa w Perignanie i na całej granicy Hiszpańskiej. „

Prefektem Strazburga mianowany jest znany z rewolucyynych czasow Jean de Bry, a dowodcą Jenerał Rappe.

D O N I E S I E N I A.

W żydowskim mieście przy Krakowie w domu Nr. 34 odbędzie się licytacya publiczna zagotową zapłatę dnia 24 Kwietnia b.r. o godzinie 9 ranney, lichtarzy mosiężnych, talerzy, franek, stołow, zegarow, łoiu nietopionego i innych.

Zaś po południu w Krakowie przy Grodzkiej ulicy w domu Nr. 88 o godzinie 2, stołow, stołkow, pieca żelaznego, obrazow. Zyczących sobie kupna na oznaczone miejsca i czas zaprasza. W Krakowie d. 14 Kwietnia 1815 r.

Woyciech Alex. Skorczyński.

Dnia 28 Kwietnia 1815 roku o godzinie 9 z rana pod Nr. 9 na Kleparzu przy Krakowie sprzedane będą przez publiczną licytacya za gotowe pieniądze następujące efekta: to jest, mydło w taflach, świece, naczynia mydlarskie i różne sprzęty gospodarckie, chęć nabycia maiący zechcą się w oznaczonym miejscu i czasie znaydować. W Krakowie d. 21 Kwietnia 1815.

Jan Nepomucen Franki, Komornik T. C. P. I. D. K.

Podpisany Komornik Ptu Hebdow. i Zastępca Szkalbm. do publiczney podaie wiadomości, iż w dniu 28 b. m. i r. o godzinach zwyczajnych w młynie wsi Kowali Powiecie Hebdowskim sprzedawane będą więcey dającym i przybicie otrzymującym zatradowane efekta, iako to: konie, iałowice, kaszy iaglaney kor. dwa, słoniny poleć, wieprze 3, woz i inne. — Zaś w dniu 29 tegoż m. i roku w mieście Powiat. Szkalbmierzu w Kanonii u Ur. Łąckiego, ieczmienia korcy dziesięć, koni para i żyta korcy 25, wszystko to za gotową zapłatę. Dan w Szkalbmierzu d. 15 Kwietnia 1815.

Jacenty Kawecki, Komor P. H. i Z. Szkalb.

Komornik Tryb. Handl. Dep. Krak. i Radom. wiadomo czyni, iż d. 28 b. m. i r. o godzinie 9 z rana, w domu Nro 98 przy ulicy Grodzkiej tu w Krakowie, to jest w zamieszkaniu Komornika, sprzedane zostaną przez publiczną licytacją, za monetę srebrną Courrant: Zegarek złoty z repetycyami, grający, — Zegarek srebrny, — Tabakierka złota, i Cukierniczka srebrna. — Przedmioty te przez trzy następne dni poprzedzające licytacją w zamieszkaniu Komornika oglądać można.

W Krakowie d. 18 Kwietnia 1815.

Jan Kanty Fachinetty, Komornik Tryb. Han. D. Krak. i Radom.

W moc Trybunału Cyw. Krakowskiego Rezolucyi dnia 11 Kwietnia r. b. do Nru 858 ruchomości po niegdy Agneszce Gorzkowskiej pozostałe: to jest, suknie, bielizna, różne sprzęty domowe, tudzież korale i pierścienia sprzedawane będą przez publiczną licytacją za gotową srebrną monetę dnia 25 Kwietnia r. b. w domu ulicy Długiej na Kleparzu pod Nrem 128. W Krakowie d. 14 Kwietnia 1815.

Woyciech Olearski, Not. Dep. Krakowskiego.

Dnia 25 Kwietnia 1815 r. o godzinie 9 ranney we wsi Łazy w Powiecie Olkuskim Dep. Krakowskim położoney, sprzedane będą przez publiczną licytacją za gotową srebrną monetę, koń kastanowaty tysy, krow 2, iałowka, trzoda, i naczynia kowalskie. Chęć kupienia mający zechcą się w oznaczonym czasie i miejscu znajdować. W Krakowie d. 14 Kwietnia 1815.

Jan Nepomucen Franki, Komornik T. C. P. J. D. Kr.

Niżej podpisany do publiczney podaie wiadomości, iż w skutek Rezolucyi Wys. Tryb. Cyw. I. Inst. Dep. Krak. pod d. 1 Kwietnia r. b. do L. 772 zapadłej, ruchomości po ś. p. Xiędzu Engelbercie Obermayer Plebanie Rybnińskim pozostałe, iako to: suknie, bielizna, sprzęty domowe, fajans, szkło, miedź, cyna, zboże, powoz, bryczka i t. d. dnia 27 i następnych b. m. Kwietnia 1815 w wsi Rybny w Pow. i depart. Krak. sytuowaney, na Plebanii o godz. 9 z rana, przez publiczną licytacją za gotowe srebrne pieniądze sprzedawane będą. — Dan w Krakowie d. 12 Kwietnia 1815.

Antoni Szalowiec, Not. Pub. Dep. Krak.

Komora Główna Ceł w Krakowie zawiadomia ninieyszem, iż w dniu 24 b. m. od rana odbywać się będzie na Komorze Licytacją 1/2 Cent. Bryzylu i 72 funt. Bawełny. — Pretendentow więc do zakupu powyższego Towaru na wyznaczony dzień zaprasza. — W Krakowie d. 10 Kwietnia 1815.

Kislański.

Strzelecki.

Gdy Dekret Rady Naywyższej dd. 23 Lutego r. b. 1815 uchylający Juristitium w Sprawach Kredalnych w Art. 2gim Dobra nieruchome nakazuje na nowo wedle ich wartości, iaką w 1803 r. mieć mogły, Urzędownie przez biegłych taxować, wyjąwszy przypadek jeżeliby Wierzyciele na dawniejszey taxie przestali, przeto Trybunał Cywilny I. Inst. Dep. Krak. po wysłuchanym wniosku Urzędu publicznego, wzywa wszystkich Wierzycieli Massy Kredalney Pawła Schöna, ażeby na Kommissyą w d. 11tym Maia r. b. w Domu Władz Sądowych tuteyszego Trybunału, przed W. Gostkowskim Sędzią odbywać się mającą, stawili się i deklaracją do Protokołu podali, czyli na taxie Kamienicy, do massy kredalney Pawła Schöna należacey, w r. 1808 Urzędownie odbytey, a wartość iey w summie 64,357 zł. pol. 9 gr. na srebrną monetę zewaluowaney ustanowiającej, chcą przestać, lub też nowey detaxacyi żadaią, a w takim razie aby znawcow czyli biegłych zaraz wybrali, inaczey Sąd z Urzędu otaxować każe, i biegłych do tego sam wyznaczy. — Dan w Krakowie d. 17 Kwietnia r. 1815.

Lewicki Sędzia Prezydujący.

Badens Sekretarz.